

V BIIA 12.6. Dag bog

paa en Brev fra Christianfund til Bergen i Novbr 1522

D. 18de Novbr: Da Gud som fører vorn Lørdra og Evngnen Guden
bedraget os til Bremsens Jordra, som end lillige parti Hol-
men, forsvandt det jidft. Egn af de Gjora, ni aftrode da
i Christianfund. — Gud hjertor, bedrude af de Goren, Siles
mieser for Loveltra, Dødsrude og Danuor sandt veldat, sad ni
ni i Gudra, omvoldte til vor ager Linnuor, hvorude ni
rindlære Sjæroneu paa det Jern gav, som vullende bolger
indbyde til stille alvorlige Betragttinger, i det da ligesom
i et Øjeblik ni sa for os nyhude alt det Grundra, hvorude
dan var Giedragelse af Løsen dan andra, hvorude det gaa
svart og svart end, svart stille, svart brignude, og smertes
vnde vni, dan fordes paa Linnets Gør, manna paa den
vnt, for at indgaa de Lovdingar og Sjod, dan trun
paa Gjora og maustor. — Gudens evadne iddligue
indvnde i Christianfund, forta dan fjørlige Øst
mind og svart mstovnt. — I en høft Juan ni ^{forjænt} Hardra, din
udekeppen ligalade. — Gudra høgat bedragde os lunge, ni
ngafom af forhendtligat for det Løsig, ni i høft gjorde dan
og. — Da danuor, hvorud stannuor da, dog trun dan mind
vdrag sig for vnt Sjia, forta ni og mind at Jern lillige til
Lørdra. — Bedi Lunde alligavel alle barn og for, i
dat ni drog forbi Stevnersten, og Landet sammend
mar i forvund at stille Ujigtan til de Sjæde, dan ligg
indne for Christianfund, midt ni angav at ni vor om
og at temule da Gjora, ni nye Gude forkard, dat jidft

Dan 19de Noobr. Den gunstige Offensind, som vi mættede os, faldt indte
 en saare ugunstig Storm af Væst, der ganske forbød os
 at reise midveed. — Storms uimættelige Val kom os im
 mot tilpas, vi spærrade Gælemt iagruethjæft Sivskant og
 og end, thi det var meget ijanuelt, og paa Landen end nu
 Sivforjæring, allene at Sjærg, der yjorde, at Spærreningen
 i det Dæne fra Gudrom af Duben gi? og end med Sjærgat,
 gav besværg. Proton. — Gvinnod Midtag tog Bløft
 sig nu fast — vis med Dæne Landen, og pærd 6 Bonfigh.
 Efter Midtag og Middagsmæ indbød Begyndelse Møtjæft
 os og med Væst til sig paa Luffe og Læse. — Thi med
 toge Gudbydesen, og allebrægt, vjtræder med besværg Læse
 end. — Gvinnod Landen, Carlvigen, ueriden efter Jvinden
 og faldt alle, som det sjætes, Væst da yde; man pærdant
 kan ja alle mættede af nu Gaard, der ligger i Jvinden
 Gærdt. — Gvinnod skal imættede med 4 Læse, thi
 der skal, efter vor vjtrædes Dæne, i Bløden med Jvint
 flæve 8 Læse pærdant og endare Læseamfæ. Sjærg
 og Læseamfæ er endare med ut Jvint, færdt Sjærg
 pærdant med alle, at man kan færdt pærdant
 med Storm i Skamst vjtrædes Sjærg. — I Læse
 gi?, eller vjtrædes mættede, vi fram 2 Sjærgmæ om
 nogle Jvintige Sjærg, og vi yde til Sjærg med det Bløft
 Gærd vil der bester Sjærg, da Stormen Land Læft
 sig og nu faste Offensind med begyndt at besværg. —

Dan 20de Noobr.

Stone af paa Wind, og bij af paa Vand
 Du allene bliv ueroll, min god Mand. —
 Et pærdant Sjærg er, allene vjtrædes de none til i Vandpærd

af dets første og sidste Døse funde ni erlystede til at
anføre; thi den grovslige Døse af Dragsrudind bød løs
om Nattem, og vjstede vort Logis for vort Lyf, at ni
som nuagunde forsonde det kunde fristes til at
være i Demist om ni nuværelighed om bord paa et
sijlands Sarty, allene om ni ande ni laar i den store
Dal, fører ni i Sjovet af den Lande Lyf og til Guld.
Med vort Dragen og Dragen var ogsaa det sidste
hæb om Døsen og forlyg Wind forsonde. — Da
ni stod op og foran indvorte gæmt, lyende dette vore
om Jone Elbt. Mær, and ³ vore Lyf om for første og
et Sarty. — Gude og Loge af den Lande for vort
and Jemand, og Døsen helvønde os i vort Lyf
det alle lyfslige. I vore om af Flakken. — Da
Jone Elbt, Døsen om Gude os om af de forsonde,
indvillige at alle vjstede at vore om funde ni os
funde i Jone for vort Lyf os i forsonde, lillie os
inde i vort store Dal, glade vore at ni funde Døsen
og første Løse til at Jone om paa vore, funde ni
og paa vore om Gode. — Den vore om Gode
ni in vjstede af forsonde Møtstedt, som vore om
os Døsen sig, vore om funde om vore om Gode
vore om vore om Gode om vore om Gode, vore
til vore om al vore. — Med vore om Gode ni
Løse til vore om Gode, da forsonde vore om vore, at
Gode om Gode Gode funde vore om Gode om Gode
vore om Gode, funde ni os om vore om Gode om Gode
og paa vore, funde om vore om Gode om Gode,
and vore om vore om Gode om Gode, da forsonde vore om
vore om Gode om Gode om Gode, om vore om Gode om Gode.

End og efter Maaltidet fik vi af Warden adskilligt at gøre
om Krydder og Kjemstær, Brosmid og Aarfen, samt Døsen de
fløttede vinder og vand Waadit, en forløbsning, der angik
vort blomme anstalt, antagelig for anden, end mislænge S. S. S.
og Skifere diantaltat. Af det meget, Warden sagde, var
vedfælligt intet Besynderligt, men vi udgik dog ikke, ut sans,
allerbegyndeligst det navn: god Nat. Som at de
være på Maandens Lyft til at være og være umiddelbar
at gøre uanmodet tilbød sig at anføre os til og på en de
være fagst næste Dag, hvis Winden blev i vort vord, forvare
gave ikke tvivlsom.

Den 21de Noobr. Et 4 blev det purret ud, da der var var godt og
Winden, omend Lyft den faldt tydelig, dog var fagst.
Rosa fagten, som var os langt, gik vort for, men der var
var rettet tabt, thi Winden forjød sig efter os, angavst
vi kom ind, og det i den Grad, at vi for et 1/2 1/2 for
vort Dag til et 5. Eftermiddag uanvarende 8 Miles til
Aalesund. - Gaud allers som fagten angavst,
da fandt Skiftet den noget betydelig for Døstvarer
Skift, der var en Døstfjender Gid, thi Warden fortalte
sidske Uftær, at han angavst Gauden Lyft an på en
Roy, men at han fandt vort noget besynderlig og
derfor tog han vort fra Lunden, samt at han, med
vort vort Udenfor, angavst, at den for vort
lygi Roy Linn var en Kombe, der, i forve af en
Ging sad på en forvort Maandens Gid, og at han saa
vort indgik at fagst Maandens fagst, fori det Dag
- efter Warden angavst det - da fandt vort vort
Skid, som Maandens var uanvortig. - Men Skiftet
Lyft var vort vort vort af vort Warden med

alle indlod sig i at fejde paa Adelsland naar der
alle soldtes Adels - naar den Sagt.

I Palesind tog K. afslut ind hos Hertogend Carl
Pommberg, der viste al uimelig betygd og yndstige
sag. - Han anskaffede nu ettes til udske Dags ind
indad Moldeniforden, da ni angagende noere P
stianfundste Lovokorte til at fejde os den der
paa vor sidste Gants Saad. - Han skaffede ogsaa
at K. afslut saamene, hvor ni tog os nu hos
og K. afslut, Mad etc. - Der Midnatslid gik ni
K. afslut, efter at Skiftet viste i at brug, som skulde
afgaa ind hos den udske Morgau, sandt temest
for sedne i Pommberg K. afslut, fædte ind

J. 22de Novbr. - Den Lovokorte, naar udske sag i at
K. afslut, ind uimelig, al kunne bryde sig paa
saa tidligt naar vil, naar naar at indvænne paa
naar naar tager ind hos nu paa kaldet indvænne
vort Mand. - Di Lou udske i Quaden for Ege Form
tji der givne i paa lat K. afslut ind K. afslut, Ege, K. afslut,
K. afslut ind og Madvænne naar d. ligs Ege, der
men efter du naar in optima forma K. afslut
K. afslut ind, K. afslut, K. afslut paa da K. afslut
K. afslut etc. - Nu liden K. afslut i vor K. afslut
gjorde ogsaa K. afslut K. afslut, som i Gamle
sande K. afslut om vor K. afslut, og K. afslut for
at K. afslut os, K. afslut K. afslut ind os vort K. afslut
K. afslut af naar liden K. afslut og K. afslut Lou ni Ege Form
K. afslut til K. afslut K. afslut paa K. afslut. - Han
K. afslut ind i K. afslut ind at K. afslut os K. afslut

af 2de Grund, den 1de, at han og hans aufrødigste Konge
levede tie saa fornuftig Solk, og den 2de, at de naar
grosstyimmis paa Prøvet, 4de Mile fra hans Konge -
deri bringte paa at faa Kongis Lovs gave, forf. Grund, at
ni ingen Konge levede paa forlaug, da vi fandt vi
rogeter derfor; og vores Aalejindiske solk som os
tie gjaldt i at offerare Eufusmandus 2de Kongemant,
tynde, at Eufusmandus skal Eünde niende forliddet
de Grosstyimmis - paa, der vi fandt paa tie med sin
saly Maade tyndig, der, stand tie at modtage
saa brant Solk som ni navn. Eufusmandus
gavde me end vi nogle niende nietye Indmendinger,
tilføjende dog, at naar ni endelig vilde Eünde ni
fastnes paa tyndig, naar ni bringte det Konge -
plids, at modfjære fram med hans gave indend
mederfundlingerne stand, og da vi navn Eomend
udkom og med gadde om, blev stand, som i ty
sigt der aargat Gøflig, saa at sige med tie at give
da paa tyndig Gjøfne Kongis - da Kongemant.
Ja Konge og Konge Maestras samt Konge Konge stand
ni trille fram af Eatarulæ og Euffartne, for
med Kongerame fik en sand stand at bestille. Vi
imidlertid Eartne, som prag med Indredelse stand
bidt os en Dram, tie Epanandoy Eftens med, ja
bude de med at overbringe gave om, at vi og navn tie
na for at ligge gave tie Konge, og ni blam paa den
maade saa gode stand, at han sigte mig endel
papirer, om palle saa Konge Konge mig, forvident
ligge stand at overbringe mig om, at der, der

Adorno Christenhuusenske Byskes blev nu appellat og bleef, efter
tand at Bysket først havde prøvet at bringe ind i Sjorne
og Lammont. Det til Bysken for at bringes gjennem de Tær
og Møer... Der blev nu taget Bysket ind Byskens
sine blev paa Bysken, at disse næst i for i Adorno
gjennem... hvorved vilk, at det ordentlig var Læng,
at jeg havde til Otte - nu forson der alle forson
sindelig indst. Selve Bysken - ; men for nu der
sikke forson, nu nu for og i Læng tid Bysken
at for for nu Bysken Bysken

Selv Bysken var tilvode, og nu droge for og efter til
Bysken, for Bysket Bysken nu forson Bysken
Lammont... Da nu for at der for Bysken over
til Nordal gaves nu Bysken, blev Bysken for
efter Bysken i nu Bysken, nu forson Bysken, for
nu nu forson indmændig, da Bysken paa Nordal,
efter at nu nu Bysken, fortalte os, at Bysken,
for 14 dage i den, nu for Bysken Bysken taget og indst
indmændig jeg nu Bysken paa Bysken
lot Bysken nu Bysken... hvor vilde at alle
sine forson Bysken mange Bysken i Bysken
nu der i Bysken Bysken Bysken Bysken at
lese nu Bysken, indmændig Bysken

Bysken, Bysken Bysken! Bysken og nu,
nu Bysken Bysken Bysken

Bysken nu Bysken Bysken og Bysken Bysken;
for Bysken Bysken Bysken Bysken

for Bysken Bysken Bysken, at jeg vil Bysken Bysken
Bysken at Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken, Bysken
Bysken nu Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken

Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken
Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken
Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken Bysken

om til Nördal. venterut 26. Offruind., glad vand at
gave tilbageagt Ansvare angse Landtvær, 2 1/2 miles lange
fra Nördal laan at byen til os fra Svømmehavn. An-
svort, der bare fra Løken, lat end → Hans Ludbyde fra at
tage kvartens hos som affloga ni glet ned, saabund at
finde at taalreigt Logis hos en af bønderne fra Nörd-
Dal, men hvor flamm blenn ni i den, da ni fandt alle
de skure, der blenn os anviste, mellem som narmer og
fuede af Høj samt adskillige 8 logs Dange, at ni alle
kunde gøde ud at noradri, eller som opfyldte med
Blodde, lys og deudfeld, at ni, af trykt for desfor
Løken, og kus de tage kvartens under alle ud
med dem. → Ensvorene gte om byen i alle kvartens
Blund og Lammere, misforvarede desfor som vige, som
dare sporene nu forstjelling ind i som gitter de
ud. Misforvaret med de flaste af som sandfær
de vorene lod som ryddiggevin at Dordstet, for at
ni kunde lade vores Dordstet vore. → Med dem
fflarvarene. Som som til Skiftet, som i midtstet
at vorende med Solkane om Dordstet lys til Ber-
gen → gte opstod ni nu som ledet i asin i vore-
ens, gte Skiftet lade indspjovment, at det givis, som
at ryddiggevin Dordstet lammere, i vorende lade
nordt besvart med ni det, som at lade givis Solk
sande liggat sig. → fflar vorete som og vorete i on-
tra blay ni som lammere besvart, at Dordstet
ij skide blenn vort Dordstet. → Ni givis vorende
desfor Svømmehavn som, om det vorete indafol
Ludbyde fra til Natta kvartens fra Løken, og fandt datter

gode Trindfont, Da det blev god indgaa, at vi skulde Evnen
til Røken i Aften og tage til Evnen ind Gnad hjerst forvare.
Indaas vi skulde vaa mede og trindlygte om forsaarsen
af Brant, Deri som forvarens Evner ind at Mumbid, der
gaa dae boppelega for ledning af Brant, at vi naar Ev-
ner forvarens indadlig med omme som Goster ind hjerst
bordet og i om Evner om vatten. Vi naar vi alda kon
gaa som i uprivende som for, men talde for Endbydelse
og omise Præg til Røken efter at vi Gode bestilt de
til Morgendagen og indgast med omme og evner og evner
Nordal. Gode Alant blam vi godt med omme og
broride; og naar vi ind tage, at Maade og Gode
ind i Brantning, i det Gode tilbød om af os, som
dae Gode Gode, som Gode forvare - om rat med omme
og Gode forvarens - til Gode, Gode vi al med omme
Brant til at naar med omme med hjerst ind med omme
tand

Den 24de Novbr. - Gode 10 laan Gode som forvarens
Brigge. - Gode hjerst med hjerst, Gode, Gode, Gode
og Maade - Gode det er Gode, Gode omme med omme
ind med omme: Gode, samt alda med omme, og
Gode med for ind omme til at Gode sig - Gode vi
ind fra Gode Gode, Gode at Gode det til Gode
Gode, Gode med, omme omme med omme hjerst
Gode. - Gode stiller omme Gode vi Gode med omme
til Gode der omme og Gode af om af Gode Gode
Gode - og Gode Gode Gode, Gode og Gode
om Gode Gode. - Gode Gode Gode, omme vi om
Gode at Maade Gode omme Gode, og at Gode Gode
ind omme Gode, at Gode Gode Gode, Gode Gode
med omme og forvarens omme med omme, da vi Gode Gode

Sal lige omme vant thinn, swer karant fang sin Ennos
I detta Unattand Gwelt ni agnu Gwiofolding og lamda ut/aa
forlosselight. Innd noru nijn Deyds folk noru ni ut mal for
wijden, unne baadnu ghad unygt lauyt indad i pass hand.

I dnu fjdrta land ni sidat rummurelygt og lagrumt.
uy nott eig gunda flaat me gladnot, I fuorns nijn
baad sad ni dronud samunstruinda luyfom Drigo fangas
paa ut af dnu adla borkiska nationu joridon. Deiba og
nott eig flod indfat for Dindray, ja midne af dit midby
for ut faldn ut warbord, og Flinta, der i sin baad gunda
luygt wofnu luyfaa yot og norunt jom i Moors allar
fourforn Helsingis Bay, maatta sin legga paa ut sualt
doda, indfat for Dind og Dymot, swerfor sau og sua flais og rj
stada jom ni giind. Di alla, Flink inclusive, noru
i midlortid sua yoda, ut ni toya til Calla unnd baadnu,
tli der noru - sua fadta dit - i faldn fjordnu, swerfor
ni waisla, nj woyne floran baad ut faaa

Dan 23° Noobr.

Di Dolknu 7 forloda Bryggju
og Dindnu faldt ut forap i Bryggju.
Dannorun. Dnu linn noru nu lidnu Dind
ind til ni lounu arnu til Rothind.
Dat Gaperud Gjinn, Horrelen woda ni fotti,
unne jyst da Dolknu ni sin g.
Da Goyad gorda suadan Dind,
ut Deydsal jinn karnu lay da ind
og baadnu gli da lod for Dindnu.
Dat lyftij ut Kar Miele yot, unne indan
ni flaut ut om dit attar flida noru,
og baadnu al sin firt fra Cronnan linn jom
Dnu Dind Dnu ar Doy ut inpladygt Dofan.
unnd nott dnu faldat ut i Hofan.

und norros Ægis i Turris und, uagt det 12de Nat
regner jaalder und regnerum Waggau og Dindurund
at wort Krisatry for en stor Dale blev waadt. — 3
Drage ni tilbage fra Slevoen, Eofsvrau Jjoleghad om
at gau, med en Konudjofa paa Maslau, Ganda findet
en skabne Dron, Gau autagad at norra en Wridsopa
for Oldtane. — Den domme uerdsnerdige Dron Lau
mutter advarer undarnting, uand ni regner indgim
nora Krisa. Fagttagreser regnerum Erislau. —

Den wort undarvorden Krisa Volkel Lau for dnuen Gau
line anuuders dette: at Mond. foruodmtligan Gau far
faant Luudskub vne jni. Godros Od. Du Gau er uagt
datsvont og confundant, og at Fluka, de ar ligasau
flor Myfles, ut julle, uand Gau bydes Mad. dan af
jnygas Gau, jone i at om i det modfatta til jode,
i Dag Gau gjoet Lufend uand den jforste Dale af
Gud dar andru ar tilbage af det faryle Gud, ni
fi? uand fra Ertstansund. —

Dne 27. Novt. — Dorenu mardt usau dnuen Dag til glude, og det
ligejone andru stor Meisid, med biferige Warratvund fra
off til Wylt, og med Bigr, Gagal, Eynild og Eorau. —
Hi blara attjua i norros Gnarstau, uand undtagre i au
Eid, fover ni gid og til en lidau ydarde, for attjua Lil.
grouns Lragone paa de te groundfunde Sjorde. — Joy
Ganda i 2 Dage Gant du librude — nuu jny mit
i 2a foruodruu min jnyfle Dyltar med at jette Komut
te — — Hi bade attjua Wrotindru vne at lam os
te Middays ni Lyy = Dyppe. — I det samme Dorenu
blav jatt fornu paa Dordet, Romi Goflan Permod

for at gøre os Søtra = Hjette. - Han tog sin Midnats
"und und os og forsvandt til B, da han, inden vi
sagde ordene, tog bort, efterladende os friggel som
for hans eie bagasje og tabemurene for andre friggel
og vilde Gød, han fandt efterat: Godekunst er nok
afbruythelse naar, som det lader til, hvorom loyden
skilde nød os til at forbygge i Turesind
han komde at finde mig næste morgen for dag = gjen
Nøgelen til Livet. - Hans Ordning fra en friggel
er for næste den y mestige Esas for en god gammel
Andagts bog, i midlertid at det er en bog, som, under
at andet næste. manne begyndt navn af: Tjige
Boaker Draaber, bruges mod Diabolen. - Han
modtog hans eie bud, holdende det for meget påfandt
at bruge disse Draaber, en dag, som jeg fandt grund
til at anføre for Tjige Boaker. - I Aften kom
en Boger, som jeg i midlertid fandt laant mig fra
Ardjon, mit med

Den 28de Novbr: - Det første, som påfandt os, efterat vi fandt
stort hvorom næste med samme gæstgærd som foran, naar
at det var på Dagen modtog at næste. Den fra Dato's friggel,
Der berøttede, at han, hel nok gløde, naar komme ind i
en god Aften, dog alle ind i vindene. - Som Selag ind
komme fulgte en slæde af de for omtalte Draaber
2 Bøger, de sidder på for vindet under det lange
i Turesind. - Skiftet tog ind en dybtlig forson af
"bren, og Løstærne af Bogerens. - Der alle at sig
nøgt til forlængelse af den bogmilde på samme af

Dan mandelig, Medicin, brenskers Gad bet, at them-
-dyge og Lydformen ere uanfærlige at gæmme.
Det første kan findes i det, at jeg, som ligesom i visse
andere mandelige Lygter, som min Læge Asabaria,
gik om for min gode Lygter til Tjætte Rødder
Draaber. Det første Lægemiddel er Sarsaparilla
Et Læge til foruden plejede mig udforordiget, thi med
Læge, Draaber, Læge og, foruden det, foruden minde
adskilligt, gik om, foruden de samme, det til
afgørende Lyt Draaber. Man har opstod mig Læge-
mediciner, i hvad Sprog Draaber plejede gik om. Gæ-
dernes, emiginaal, foruden, naar jeg havde det for sig-
ste, mine. Forfatterne af denne Dagbog har, Læge
noveren! altsaa da, under 20de, 23de og 25de Dagen, da
vi se, at han vilde forstaa det. Af denne Grund
blav det forloret. Man kan ogsaa med Læge til
og Læge, at, at Læge og det Sprog, med Læge med
plejede Læge, foruden den nye udlagende Grund,
Læge af Læge Læge for Forfatterne, er uanfærlig
i foruden til den alle. Gædernes, Læge med
alene hvad man vil Læge, det, og Læge, i det, som i den
Læge under Læge, Læge, til Læge, alene
Læge om Læge Læge til Læge, for det Læge Sprog,
Læge det, foruden Læge med at Læge Læge. Et Læge
Læge Læge, Læge for og Læge Læge Læge Læge
Læge det. Med denne Læge Læge og med
Læge, og Læge til Læge.

Dan 24de Noobr. 1700. Domes Brifa - Eyln, som i de 23^{de}de Daga sein
ford fuint til os, syntes, i Kong Margus roget bidden.
Domes forrige slaggart fra Dejjan med Daggrjæt lod Juelodde:
at det togende sig til Brifanvis, men at vi skaldt ogsaa
den Dagrens Komme for at se, som Winden, der var
sonten, men dog og spudelig stark, ueldt ogsaa at sig
daraaf fulesta at vi skaldt alt vort vj sammen og
Levte os til Brifan. Dan udske slaggart blev,
at Winden var for stark med Guejgen til den seer
en Aavjood, og at det drof os sigt at tage
ind. I sin saln eiendoms eid drof den uventede Dej-
jan at vi skaldt tage ind, da stont var voneigt-
los at bopiden var stort om sine lode Jord lode
vi nu Dypnings Land med 2 Maas, der skaldt tage
ind at vort vj og vort sammen følge os til
Lovesind. Dette Lufals blev, sig ligen appo-
sant af vor agtellige Dypafold, som da strag toge
i ferd med at bringe vjæt med paa Guejgen
Tandlotid Lom Deydyluffarom og yttede den Ma-
ning, at vi skaldt se den Lunde vort som med sine
dne, skalden Merning Deyjan tiltraeste, da Ni-
dan i det sammen og det vort i Demele. Dan
skaldt 3 bogueta, i horene liggende, skilppar send
abjarmont, at vort vj blev ind saant og vor Land salt
fome, for det de Slag, for at Juelodde os med
deprison, men alle saasat Land de buevret, at
vort vj ogsaa blev beant og i hufat - skilppar blev

Werdunges af wone dore folles deryny te dy d'of
fornes munnig - forud da straf þreiga slaypan. -
þinnuod þessu fortrótt at det Jarla d'rya. D'ofslub
- Fleick m'afþa iudtagu, t'þi sau sau d'þi nu
god m'iddaysmað og nu m'efignit v'rlig d'oru - at
ni d'la m'arn v'riþa iud, t'þi d'indur þ'rya i þ'ofslub,
nu at ni nu d'indur sau v'rt om d'afþorden. -
þinnuod d'ri, undir þ'ofslub d'ofslub, m'arn
t'almuð, sau þ'lethas d'araf, at ni nu d'efþinnu gam
om, þ'ofslub at d'arþu om, þ'lethas d'arþu d'inn,
þ'rya om d'rya - þ'rya t'ri m'el i þ'rya. þ'rya þ'rya -
þ'rya þ'rya, d'ar all'arada i 14 d'aga sau d'ant v'rt te
d'eborn, og þ'rya ni d'ara. - d'arþu þ'rya - þ'rya
þ'rya þ'rya m'arn nu d'inda. - d'inda d'of m'afþa
nu d'ant þ'rya d'ofþrya, d'ar d'ar, ofþ'rya þ'rya d'ofþrya
þ'rya d'ar d'ar þ'rya, þ'rya d'arþu m'arn d'ofþrya
d'arþu nu. - Ja, þ'rya ni nu sau d'ant þ'rya at
d'arþu, þ'rya d'ar nu d'arþu nu at d'arþu þ'rya for
d'ofþrya d'rya, d'ar m'arn þ'rya þ'rya d'ar, at ni
þ'rya, þ'rya d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar
d'arþu, nu sau d'arþu d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar
nu d'ar for þ'rya d'ar d'ar, þ'rya d'arþu þ'rya at nu
d'arþu, at d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar
nu d'ar d'ar d'ar, og sau m'arn d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar
nu d'ar, nu d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar
nu d'ar at d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar
nu d'ar d'ar d'ar. Þ'rya m'arn, ofþ'rya sau d'ar d'ar
d'ar d'ar d'ar, nu d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar d'ar, þ'rya

Den 30. Novbr. — I Dag var vinden me. og paa Contrair, men dog spag-
di sig der for tidlig, da om at Gølden os forvejen, skulle vi
og paa gjorden, paa at vi allerede 2 1/2 om Morgenen jatte
fra Land. — Dermed gik vi ^{resten af} af den Løve, at da 3 Uhr
gængen Skibet flagede for os — ti. Saa paa sig og brugte
i Møde —, men snor ofte naar man er i sin Skib
paa Odessa for Nystens Skyld? — Vinden jagtendes
lidt efter lidt indtil det blev gængen Skille, og derfor
Løve vi, da Luften var bleven luttet for sig med den
i kvar antagna vesteren — Dog om, til Søndag
circa 2 Eftermiddag. — Vi fortjatte snart søerne til
Korsfunden, som vi naaede 2 3/4 — Der Skyde, der
sandskædet sig paa godt i den sidste 4 Dage, var meget
mølig, og os fattede ^{at vi} paa sigt til at komme inden,
men Aftenerne var ude, og, hvad der var det skønneste,
der gæms indtil antageligt Kvartens udmærket, med
2 1/2 Meil fra Korsfund, er utvilsomt, at Sogneposten
maatte passere — Vi gik at Skibe — alle Lande
Løve, hvor der blev ledet mangen nation selv af
Skyde Løve, ja næsten af os — Men indbøttat
og dejetatet blev, at vi lod Land forbi Korsfund, da
Skibet kom, og Gud's Hjelp, at bouge os til Sjøen
jehavn 2 10 om Tiden — Adriant vilde at naar
godt og Maanen paa den East; vi Løve derfor godt fra
nos Aftenerne, og lauded 2 Janimar II i Sjøen
Vi de komende naar Skyde fole, der, dog Løve os 6 1/4
Meil for, med næret Adriant og Sjø, samt laude
den Proprietaryen til Vindjant, hvor med de blave

underlige gløder. — Gørlige. Nøjdomsfuld. sandtes
Du i alle Skander, jaalder, som ved Bondstænden, som
med Norge da alle sine Ender blive, ja endog alle den
vorn, at sigt Ender.

Da gik man ud borte for Høst, og var det mig selv efter
en fortid, men snart blev, det af Høst, som 4.
Dage. Fremme fandt man et spænt og siden ligget
Høst på den 2. Dage, fandt fortid at man
i saa uroligt sin Ender, jaafar af Høst, da
man alle saa lad os mig med Høst af Skatteren,
som ender sin laan inden for Høst. — Høst
man ud og i Bergen ud af Høst, og i til Høst med
Midt i Høst.

Det 2. Dele. — De 2. mig i ud. Lest, Høst, Høst, Høst
Høst i Høst sigt at lorn og en sigt Høst. — Høst
den derved man sigt ligner at ja på Høst, og i Høst
den på den Høst sigt sigt. — Høst Høst
derved, at alle sigt Høst lorn lorn da i Høst
ud på Høst sigt, og den Høst en Høst sigt Høst
den sigt, den sigt sigt til Høst og sigt, at i Høst lorn
lorn, sigt til Alvestrommen, sigt i toge og 2. Høst
Høst middag. — Høst fandt man den Høst Høst
Lest og Høst, i Høst det man sigt sigt, sigt
Høst lorn fra Høst. — Det Høst sigt sigt. Høst
det sigt af Høst, da lorn Høst sigt, sigt
i Høst sigt, som det sigt sigt i Høst sigt sigt
i toge Høst sigt sigt Høst sigt sigt sigt
og i Høst sigt sigt sigt til Høst sigt sigt sigt

„fordæret — Alligevel bliver vi i gængse form for at
krybe — det gyldige Allverstrømmen naar og derfor
at medkommet Guatner — thi spjøgte rigtig nok
dovvolarlær, om de vilde begynde sig videre frem, for
at naar Bergen — men de prøvede sine Diplomat-
tiske — thi de naar trode, og i sandhed selvde troer sig
at som samvirket, at Diplomatisk kommer med besvær
— at de givne skuld som de Bøger i Bøtten dog som
vi kunde forfælle dem om, at det blev stygt Brev
i Morgue — Dette kunde vi nu fastans Gørn gjort,
thi de naar falden Rimefrost og alene faldt Nat,
men nedvøjsaa i Dag, og

Det er jo gængselt Mands Tale
at det er Regn i Peimr Hale.

Indvunden fandt nu sandt forfælle pluffet os til Bergen,
uden Skade for de Bøstjende, og Gørn Loue det som nu som
om forfælle og i Gylde, eller i — Alligevel
fandt vi nogen gode Grunde for at ville, at det af
Hø i mod Mængt at tage Besværet for godt Brev,
og disse blive dog og indvøjsaa af dem Løde for
viist og naar Løde Engman, der raadede til at som
„trølle nu nærmest Døn og Dæg for Frost og Bøst
Bøstluft — Vi tage dog til alle med nærmest
Mad og Gørn for Besværet Føgted, som dog
pluffet os forfælle at viid om forfælle og Engman
fandt, hvilken interesse os.

Den 2de Decbr. — Dagen bragte os sandværende en Bøst
paa gængselt Mands tale, at det var Regn i Peimr
Hale, thi det vjende med sine Gængsler, og nu er

me Gudsmiddag, og maatte endnu fløve → Under
den Ord: "og saa vidne", Lunde me, jeg usyde det
ellen, med falder uspilligt ^{mt.} i trossen; men jeg
forf. Lær, at det denne Gang indføder det alle
Gudsomvendigste, og som jeg derfor af nygang vil
venne. →

